

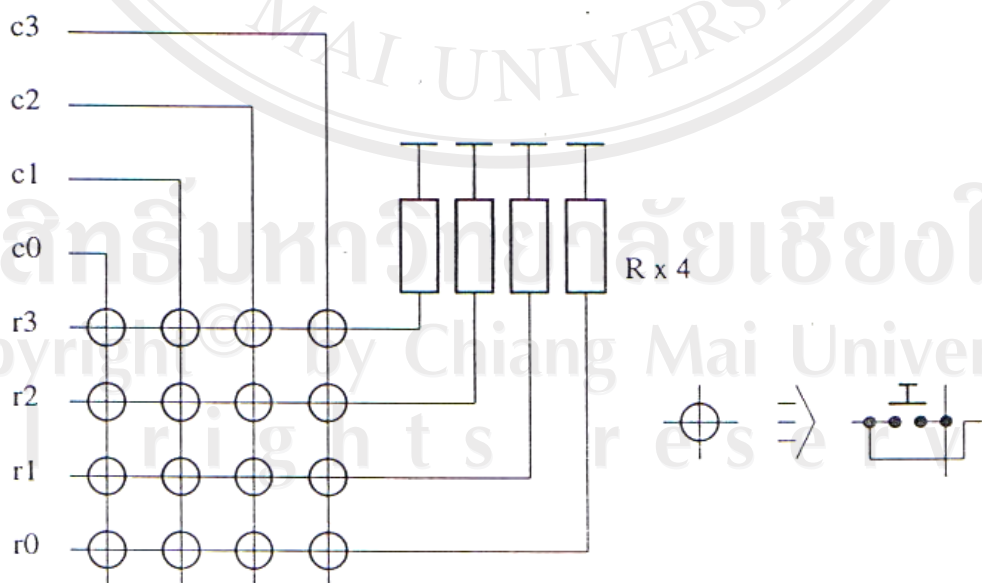
บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่องการปรับปรุงประสิทธิภาพกระบวนการตรวจสอบทางไฟฟ้าของเมมเบรนสวิตช์ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ารวบรวมแนวคิดทฤษฎีและผลงานที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าปรากฏในรายละเอียดต่อไปนี้

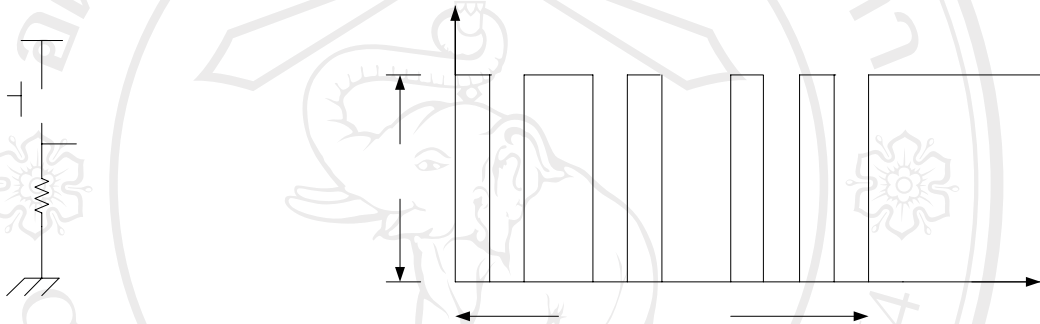
2.1 หลักการกวาดเป็นพิมพ์

ในการออกแบบเป็นพิมพ์เราจะใช้เป็นพิมพ์ จัดเรียงกันมีลักษณะเป็นตาราง(Matrix) ที่ไมโครโปรเซสเซอร์ใช้หลักการกวาดเป็นพิมพ์โดยการส่งข้อมูลที่ต้องการกวาดออกมาทางด้าน Column (c0-c3) และรับข้อมูลเข้าไปทางด้าน Row (r0-r3) แล้วทำการตรวจสอบว่ามีเป็นพิมพ์ใดถูกกด โดยวงจรดังที่ได้แสดงไว้ในรูป 2.1 จำเป็นที่จะต้องใช้สัญญาณตรรก 0 เป็นสัญญาณที่ใช้สำหรับกวาดทางด้าน Column ถ้าหากไม่มีการกดเป็นพิมพ์ใดๆ ค่าข้อมูลที่รับเข้ามา จากทางด้าน Row ก็จะมีค่าเป็นตรรก 1 หมด ทุกบิต และถ้าหากว่ามีปุ่มใดถูกกด ค่าข้อมูลของการกวาดทางด้าน Column และค่าข้อมูลที่รับเข้ามาได้จากทางด้าน Row ก็จะถูกบันทึกไว้ในหน่วยความจำ สำหรับการเข้ารหัสให้เป็นรหัสใช้งานภายในต่อไป

รูป 2.1 การจัดวางเรียงเป็นพิมพ์ขนาด 4x4

อย่างไรก็ดีการกดแป้นพิมพ์จำเป็นที่จะต้องมีการตรวจสอบสัญญาณของการกดแป้นพิมพ์เป็นพิเศษเนื่องจากตามธรรมชาติแล้ว การกดแป้นพิมพ์หรือสวิตช์แต่ละครั้งสัญญาณที่ได้รับจากการกดแป้นพิมพ์ในช่วงของการเปลี่ยนแปลงสถานะจะยังไม่อยู่ในสภาวะที่เสถียร จะมีค่าที่แสดงสถานะเป็น 0 หรือ 1 สลับกันไปเป็นช่วงระยะเวลาหนึ่งโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายในระยะเวลาประมาณ 20 ms แรกหลังจากการเริ่มกดหรือปล่อยแป้นพิมพ์แต่ละครั้งสัญญาณที่ไม่เสถียรดังกล่าวเรียกว่าสัญญาณกระแทก (Bouncing Signal) ดังแสดงตัวอย่างวงจรและสัญญาณที่เกิดขึ้นจากการกดสวิตช์ในรูป 2.2

รูป 2.2 สัญญาณกระแทกจากการกดสวิตช์

ดังนั้นถ้าหากไม่มีการตรวจสอบการรับข้อมูลเข้าที่ผ่านทางแป้นพิมพ์ที่ดีแล้วการกดแป้นพิมพ์แต่ละครั้งอาจจะมีลักษณะคล้ายการกดแป้นพิมพ์หลายครั้งก็ได้และข้อมูลที่ระบบไมโครโปรเซสเซอร์รับเข้าไปก็จะเกิดความคลาดเคลื่อนขึ้นได้ การแก้ไขปัญหาดังกล่าวสามารถกระทำได้โดยอาศัยวงจรทางด้านฮาร์ดแวร์ ที่เป็นวงจรประเภท Mono-Stable Multivibrator เข้าช่วยกรองสัญญาณกระแทกออกหรืออาจจะใช้วิธีการแก้ด้วยวิธีการทางซอฟต์แวร์ก็ได้

2.2 การศึกษาการเคลื่อนไหวและเวลา

การศึกษางาน หมายถึง เทคนิคในการวิเคราะห์ขั้นตอนของการปฏิบัติงานเพื่อขจัดงานที่ไม่จำเป็นออก และสรรหาวิธีการทำงานที่ดีที่สุดและเร็วที่สุดในการปฏิบัติงานนั้นๆ ทั้งนี้รวมถึงการปรับปรุงมาตรฐานของการทำงาน และการบริหารแผนการ โดยอาศัยระบบค่าแรงจูงใจในการศึกษาวิธีการทำงาน (Method study)

การศึกษาวีธีการทำงาน หมายถึง กระบวนการศึกษาอย่างมีระบบเกี่ยวกับวิธีการทำงานที่ใช้กันอยู่หรือถูกเสนอขึ้นมาใหม่ เพื่อให้เกิดวิธีการทำงานที่มีประสิทธิภาพสูงบางครั้งเราจะเรียกว่า การศึกษาการเคลื่อนไหว (Motion study) การศึกษาเวลาดำเนินการ (Time study)

Key F

Key Pressed Singal

Vcc

การเพิ่มผลผลิต หมายถึง อัตราส่วนของหน่วยผลผลิตต่อหน่วยกำลังหรือวัสดุที่ป้อนเข้าพูดง่าย ๆ การเพิ่มผลผลิตก็คืออัตราส่วนระหว่างปริมาณหน่วยที่ผลิตที่ได้ต่อหน่วยของทรัพยากรที่ใช้ในการผลิตนั้นๆ

การเพิ่มผลผลิตของเครื่องจักร ถ้าปกติเครื่องจักรสามารถผลิตได้ 30 ชิ้นต่อวัน ถ้าภายหลังเขาสามารถปรับปรุงวิธีทำงานและผลิตได้ 40 ชิ้น ผลผลิตของเขาจะต้องเพิ่มขึ้น 33 %

2.2.1 นิยามการศึกษาการเคลื่อนไหวและเวลา

การศึกษาการเคลื่อนไหวและเวลา คือ เทคนิคในการวิเคราะห์ขั้นตอนการปฏิบัติงานเพื่อขจัดงานที่ไม่จำเป็นต้องออกและหาวิธีการทำงานในสภาพการทำงานที่ดีที่สุดเร็วที่สุดในการปฏิบัติ รวมไปถึงการปรับปรุงมาตรฐานของวิธีการทำงานในสภาพการทำงานและเครื่องมือต่าง ๆ และการฝึกฝนคนงานให้ทำงานโดยวิธีการที่ถูกต้องการหาเวลามาตรฐานของงานและแผนการจูงใจการให้รางวัลการศึกษาเวลาเริ่มโดย Frederic W. Taylor ในปี ค.ศ.1881 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้ในการหาเวลาในการทำงานที่เป็นมาตรฐาน ส่วนการศึกษาการเคลื่อนไหวนั้น ได้เริ่มขึ้นโดยสองสามีภรรยาชื่อ Frank B.Gilbreth และ Lillian M.Gilbreth ในราวปี ค.ศ.1881 โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะออกแบบปรับปรุงและออกแบบวิธีการทำงานให้มีประสิทธิภาพนับว่าทั้งสองวิชาเกิดขึ้นได้แก่กันในอดีต การศึกษาเวลานั้นนิยมใช้ร่วมกับการให้ค่าแรงจูงใจ (Wages incentive) มากกว่าจนกระทั่งช่วงทศวรรษที่ 1930 ได้มีการเริ่มนำเอาการศึกษาเวลาไปใช้ร่วมกับการศึกษาการเคลื่อนไหวในการปฏิบัติงาน เนื่องจากทั้งสองวิชานี้มีส่วนเสริมซึ่งกันและกัน ทำให้การปรับปรุงมีประสิทธิภาพดีกว่า ทำให้การศึกษาความเคลื่อนไหวและเวลาจึงถูกจัดเป็นศาสตร์ที่ใช้ควบคู่กัน

การศึกษาการเคลื่อนไหวและเวลานี้เป็นการรวมเอาการศึกษาการเคลื่อนไหว (Motion Study) เข้ากับการศึกษาเวลา (Time Study) การศึกษาการเคลื่อนไหวนี้บางครั้งอาจพูดเรียกว่า Methods Design หรือ Method Study ซึ่งหมายถึงการวิเคราะห์ขั้นตอนของการเคลื่อนไหวในการปฏิบัติงานรวมทั้งเครื่องมือ เครื่องจักร และการวางผังในการปฏิบัติงานนั้น

การศึกษาเวลา หมายถึง วิธีการในการคำนวณหาเวลาในการปฏิบัติงาน โดยอาศัยเครื่องมือจัดเวลาและการบันทึก ขั้นตอนนี้ อาจรวมถึงการปรับเวลาโดยการให้ค่าเผื่อต่างๆ และการใช้อัตราความเร็ว ทั้งนี้เพื่อให้ได้เวลามาตรฐานสำหรับงานปกติซึ่งทำงานในอัตราความเร็วมาตรฐานตามขั้นตอนการทำงานที่กำหนดไว้ภายใต้สภาพเงื่อนไขที่เหมาะสม

อย่างไรก็ตามศาสตร์สาขานี้ได้มีวิวัฒนาการมาโดยตลอดปัจจุบันมีความพยายามที่จะคิดออกแบบระบบวิธีการทำงานใหม่โดยใช้วิธีการให้ค่าจำกัดความของปัญหาอย่างรอบคอบมีการ

กำหนดจุดประสงค์หรือเป้าหมายและพยายามหาวิธีแก้ปัญหาที่ดีที่สุดขณะที่ในอดีตนิยมที่จะศึกษาการทำงานที่เป็นอยู่และพยายามที่จะปรับปรุงการทำงานนั้นๆ โดยตรง

2.2.2 ความสำคัญของการศึกษาการเคลื่อนไหวและเวลา

จากนิยามของการศึกษาการเคลื่อนไหวและเวลาสรุปได้ว่าการศึกษาการเคลื่อนไหวและเวลาเป็นกาศึกษาการทำงานอย่างเป็นระบบเพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์นำไปใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพของระบบการผลิตในโรงงานเย็บผ้า

2.2.2.1 การพัฒนาวิธีการทำงานที่ดีกว่า

การออกแบบวิธีการทำงาน(Work Methods Design) เพื่อนำเอาแรงงานเครื่องจักรและวัตถุดิบมาใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ซึ่งจะรวมถึงการศึกษาระบบการผลิต การป้อนวัตถุดิบ การใช้เครื่องจักร ขั้นตอนการผลิตและการขนส่ง ดังนั้นในการออกแบบวิธีการทำงานจึงต้องเริ่มต้นโดยการศึกษาวัตถุประสงค์ไปจนถึงขบวนการผลิตสินค้าสำเร็จรูปเพื่อนำไปใช้ซึ่งการพัฒนาวิธีการที่ดีที่สุดในการทำงานในขั้นนี้จะใช้วิธีการแก้ปัญหาทั่วไปมาใช้ (General Problem Solving Progress)

2.2.2.2 การจัดตั้งวิธีการทำงานที่เป็นมาตรฐาน

เมื่อเราได้พัฒนาวิธีการทำงานที่เหมาะสมที่สุดแล้วขั้นต่อไปคือ การนำเอาวิธีการนั้นมาใช้โดยกิจกรรมจะแตกออกเป็นกิจกรรมย่อยๆ ซึ่งอธิบายรายละเอียดต่างในการทำงาน เช่น การเคลื่อนไหวของมือ ขนาดรูปร่างของวัสดุเครื่องมือที่ใช้ประกอบ เป็นต้น รวมทั้งกำหนดสภาพเงื่อนไขในการทำงาน เพื่อให้ได้มาตรฐานงานที่ตั้งไว้

2.2.2.3 การหาเวลายมาตรฐาน

อยู่ในขั้น Work Measurement คือการหาจำนวนนาที่ซึ่งคนงานที่ได้รับการฝึกฝนมาอย่างดีแล้วทำงานที่กำหนดด้วยความเร็วปกติภายใต้สภาพเงื่อนไขที่กำหนดไว้เวลานี้ต้องเป็นมาตรฐานในการทำงานนั้นๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการจัดตารางการผลิต การวางแผนการผลิต การประเมินต้นทุนแรงงานและอื่นๆ

2.2.2.4 การฝึกหัดคนงาน

การพัฒนาวิธีการทำงานที่ดีจะใช้ไม่ได้ผลเลยถ้าคนงานไม่รู้จักริธีใช้ดังนั้นการศึกษการเคลื่อนไหวและเวลาจะเน้นถึงการนำเอาวิธีการทำงานที่ปรับปรุงแล้วมาใช้งานได้ การฝึกคนงานให้

ทำงานได้มาตรฐานจนได้เวลาที่กำหนดโดยอาศัยแผนภูมิต่างๆที่ได้จากการออกแบบวิธีการทำงาน การสาธิตด้วยภาพยนต์และการจูงใจให้คนงานอยากทำงาน

2.3 กระบวนการแก้ปัญหาทั่วไป

การออกแบบวิธีการทำงาน (Work Methods Design) เมื่อการออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่หรือ การปรับปรุงงานที่ทำอยู่ให้ดีขึ้นเป็นส่วนที่สำคัญส่วนหนึ่งของการศึกษาการเคลื่อนไหวและเวลา เพราะว่าการออกแบบวิธีการทำงานก็เหมือนกับการแก้ปัญหาที่ต้องการความคิดสร้างสรรค์มากอย่าง หนึ่งกระบวนการการแก้ไขปัญหามี 5 ขั้นตอนดังต่อไปนี้ เป็นการแก้ปัญหาที่เป็นระบบซึ่งสามารถ ใช้แก้ไขปัญหามากๆที่เกิดขึ้นได้

กระบวนการแก้ไขปัญหามหาวิทยาลัย (Scientific Method) มี 5 ขั้นตอนดังนี้

1. การตั้งคำจำกัดความของปัญหา (Problem Definition)
2. การวิเคราะห์ปัญหา (Analysis of the problem)
3. การพิจารณาทางเลือกที่เป็นไปได้ (Search for Possible Solution)
4. การประเมินและเลือกวิธีแก้ปัญหา (Evaluation of Alternative)
5. การเสนอวิธีการแก้ปัญหาเพื่อการปฏิบัติ (Recommendation for Action)

2.3.1 การตั้งคำจำกัดความของปัญหา (Problem Definition)

วัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาหรือตั้งปัญหาให้ชัดเจนสำหรับงานที่กำลังศึกษาการใช้กระดาษ ทำการออกแบบวิธีการทำงานจะช่วยในการตั้งคำจำกัดความของปัญหาได้อย่างครบถ้วนในการ กำหนดปัญหาจะต้องมองปัญหาที่เกิดขึ้นให้ชัดเจนเสียก่อนการหาปัญหาที่แท้จริงไม่ใช่สิ่งง่ายๆใน บางครั้งหากกำหนดปัญหาว่าต้นทุนสูงเกินไปผลผลิตควรเป็นมากกว่าที่เป็นอยู่หรือมีจุดที่เป็นคอ ขวดเกิดขึ้นการกำหนดปัญหาลักษณะนี้จะทำให้ไม่สามารถมองเห็นปัญหาที่แท้จริงได้เนื่องจากเป็น การกำหนดที่กว้างเกินไปในการกำหนดปัญหาจะต้องมีการแยกแยะรายละเอียดของปัญหาและต้อง ชี้ให้เห็นว่าปัญหาที่เกิดขึ้นจริงแล้วอยู่ตรงไหน เป็นอย่างไร โดยการหาข้อมูลของปัญหา เช่น ขนาด ความสำคัญตลอดจนระยะเวลาที่จำเป็นให้แล้วเสร็จในขั้นแรกจะต้องให้ความหมายของปัญหาอย่าง กว้างๆและจึงพยายามลัดข้อบังคับ, ข้อจำกัดหรือกฎเกณฑ์ต่างๆและไม่ควรให้ความสำคัญหรือสนใจ วิธีการที่ทำอยู่นั้นมากเกินไปเพื่อให้มีอิสระในการสร้างสรรค์วิธีแก้ปัญหา

2.3.2 การวิเคราะห์ปัญหา (Analysis of the problem)

การวิเคราะห์ปัญหาเป็นการศึกษาถึงข้อเท็จจริงของปัญหาอย่างลึกซึ้งซึ่งจะต้องครอบคลุม

หัวข้อต่อไปนี้

1. ศึกษาจำกัดความของปัญหา รายละเอียดและเงื่อนไขต่างๆ
2. อธิบายวิธีการทำงานในปัจจุบัน โดยอาจใช้เครื่องมือต่อไปนี้
 - แผนภูมิกระบวนการผลิต(Process Chart)
 - แผนภาพแสดงการไหล(Flow Diagram)
 - แผนภูมิคนและเครื่องจักร(Man Machine Chart)
 - แผนภูมิ ซิมอ(Simo Chart)
3. กำหนดว่ากิจกรรมไหนที่คนสามารถทำได้ดีกว่า หรือเครื่องจักรสามารถทำได้ดีกว่า หรือควรทำร่วมกัน
4. กลับไปตรวจสอบใหม่อีกครั้ง
5. กลับไปตรวจสอบเกณฑ์การตัดสินใจที่ตั้งไว้ใหม่

ในการวิเคราะห์ปัญหาผู้วิเคราะห์จะต้องมีข้อมูลอย่างเพียงพอในทุกๆด้าน เช่น ปริมาณการผลิต จำนวนคนงานที่ต้องการ เป็นต้น ผู้วิเคราะห์ควรรู้ระยะเวลาที่มีการแก้ปัญหา ถ้าเป็นปัญหาด้านการผลิตจะต้องทราบระยะเวลาที่ใช้ตั้งแต่เริ่มต้นกระบวนการผลิต ขึ้นตอนต่าง ๆ ระหว่างการผลิต จนกระทั่งเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปที่ถูกต้องตามปริมาณและคุณภาพที่กำหนดไว้

2.3.3 การพิจารณาทางเลือกที่เป็นไปได้ (Search for Possible Solution)

การผลิตพิจารณาทางเลือกที่เป็นไปได้อาจถือเป็นการหาคำตอบที่เป็นไปได้ภายใต้ข้อจำกัดที่เป็นอยู่อาจจะตั้งคณะทำงานเพื่ออาศัยความคิดสร้างสรรค์อย่างมีเหตุผลและเป็นระบบหรือโดยการช่วยกันระดมความคิด(Brainstorming)ของบุคคลในคณะทำงานในขั้นตอนนี้ยังไม่มีการประเมินใดๆหลังจากการวิเคราะห์ปัญหาแล้วเป็นการหาวิธีการต่างๆในการแก้ปัญหาโดยหาทางเลือกที่เป็นไปได้ในการแก้ปัญหาในการคิดหาทางเลือกต่างๆที่สามารถแก้ปัญหาได้ผู้คิดจะต้องทราบข้อมูลอย่างละเอียดและมีความคิดสร้างสรรค์ต้องทราบว่ามูลเหตุพื้นฐานที่ต้องทำให้ปัญหาเกิดขึ้นมาถ้าสามารถขจัดมูลเหตุนั้นได้ปัญหาต่างๆก็หมดไป เช่น โรงงานอุตสาหกรรมแห่งหนึ่งต้องการที่จะขยายการผลิตให้เพียงพอกับความต้องการผลิตให้เพียงพอต่อความต้องการทางโรงงานมีเครื่องจักรอยู่ส่วนหนึ่งโรงงานอาจมีทางเลือกในการขยายโรงงานดังต่อไปนี้

1. เปลี่ยนเครื่องจักรใหม่ที่มีกำลังการผลิตเท่าที่ต้องการ
2. ซื้อเครื่องจักรมาเสริมเพื่อให้กำลังการผลิตรวมของเครื่องเก่าและใหม่ได้เท่ากับความต้องการ

3. ซ่อมแซมเครื่องจักรเดิมเพื่อให้มีกำลังการผลิตเพิ่มขึ้น

ทางเลือกเหล่านี้ล้วนเป็นไปได้ทั้งสิ้นแต่การที่จะเลือกให้ได้วิธีนั้นจะต้องเป็นขั้นตอนต่อไปตอนนี้เป็นเพียงการใช้ความคิดเพื่อหาวิธีการแก้ปัญหาที่เป็นไปได้ให้ได้มากที่สุด

2.3.4 การประเมินและเลือกวิธีแก้ปัญหา (Evaluation of Alternative)

เมื่อรวบรวมวิธีการแก้ไขปัญหามาทั้งหมดแล้วขั้นตอนต่อไปคือการประเมินทางเลือกทั้งหมดที่มีอยู่เพื่อทำการเลือกสรรทางเลือกที่คิดว่าดีที่สุดในการประเมินทางเลือกนี้จะต้องคำนึงถึงหลายสิ่งหลายอย่างที่เป็นข้อจำกัด เช่น เวลาในการแก้ไขปัญหาค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในแต่ละวิธี เงินลงทุนเริ่มแรก อายุการใช้งาน อัตราการคืนทุน และระยะเวลาการคืนทุนเป็นต้น การประเมินเพื่อหาคำตอบต้องคำนึงถึง

2.3.4.1 ไม่มีคำตอบใดที่ถูกต้องที่สุดมีหลายคำตอบที่สามารถนำมาปฏิบัติได้ แต่ต้องพิจารณาคำตอบที่เป็นไปได้ตามเกณฑ์ที่พิจารณามักจะเลือกคำตอบ 3 ประเภทคือ

1. คำตอบในอุดมคติ
2. คำตอบที่นำมาใช้ได้ทันที
3. คำตอบที่นำมาใช้ได้ในอนาคต เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงข้อจำกัด

2.3.4.2 พิจารณาผลที่จะตามมา เช่น เวลาและต้นทุนในการซ่อมบำรุง เวลาและต้นทุนในการเปลี่ยนขนาดผลิตภัณฑ์

2.3.4.3 พิจารณาจิตใจผู้ร่วมงาน

2.3.4.4 ใช้หลักเศรษฐศาสตร์ในการวิเคราะห์เงินลงทุน เพื่อมูลค่าซาก และนอกจากนี้ต้องหาผลตอบแทนจากเงินลงทุน หรือ ระยะเวลาการคืนทุน

2.3.4.5 ถ้ามีปัญหาว่าวิธีการทำงานใดเมื่อปฏิบัติจริงแล้วจะดีขึ้นกว่ากันก็อาจจำเป็นต้องสร้างห้องทำงานจำลองขึ้น

2.3.5 การเสนอวิธีการแก้ปัญหาเพื่อการปฏิบัติ(Recommendation for Action)

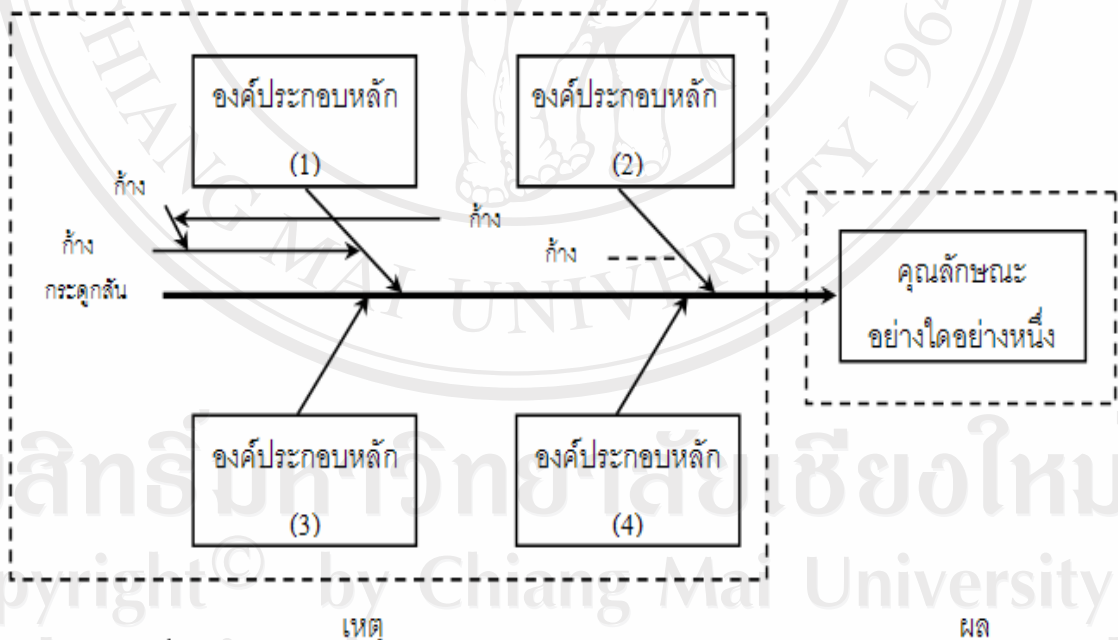
เมื่อได้คำตอบที่ดีที่สุดแล้วต้องเขียนรายงานเพื่อบรรยายสรุปให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมีอำนาจอนุมัติทราบผู้มีอำนาจในการอนุมัติควรตรวจสอบซักถามจนเป็นที่เข้าใจก่อนที่จะมีการสั่งให้ดำเนินการแก้ปัญหาต่อไป การเขียนรายงานควรเขียนอย่างชัดเจน เข้าใจง่าย แสดงข้อมูลทุกชนิดรวมถึงแผนภูมิ แผนภาพ รูปถ่าย หรือแบบจำลองต่างๆรวมถึงสมมุติฐานต่างๆที่ตั้งเอาไว้ เมื่อนำ

วิธีการที่เลือกไปปฏิบัติแล้วต้องคอยติดตามผล ตรวจสอบและประเมินบางครั้งผู้ที่เกิดและเลือกวิธีที่จะแก้ปัญหาอาจไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ปฏิบัติเสมอไปขึ้นอยู่กับจัดการขององค์กรนั้น ๆ

2.4 แผนภาพสาเหตุและผล (Cause and Effect Diagram)

แผนภูมิก้างปลา (Fish Bone Diagram) หรือ แผนภาพอิชิกาวา (Ishikawa Diagram) เป็นแผนภูมิที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะทางคุณภาพ (ผลซึ่งเป็นปัญหาจำเป็นต้องแก้ไข) กับปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง(สาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผล)องค์ประกอบหรือสาเหตุหลักโดยทั่วไปไม่ว่าจะอยู่ในหน่วยงานการผลิตหรืองานสำนักงานมักใช้ 4M เหมือนกันคือ

1. MAN -คน
2. MACHINE -เครื่องมือ เครื่องจักร หรืออุปกรณ์
3. MATERIAL -วัตถุดิบ หรือวัสดุ
4. METHOD -วิธีการทำงาน

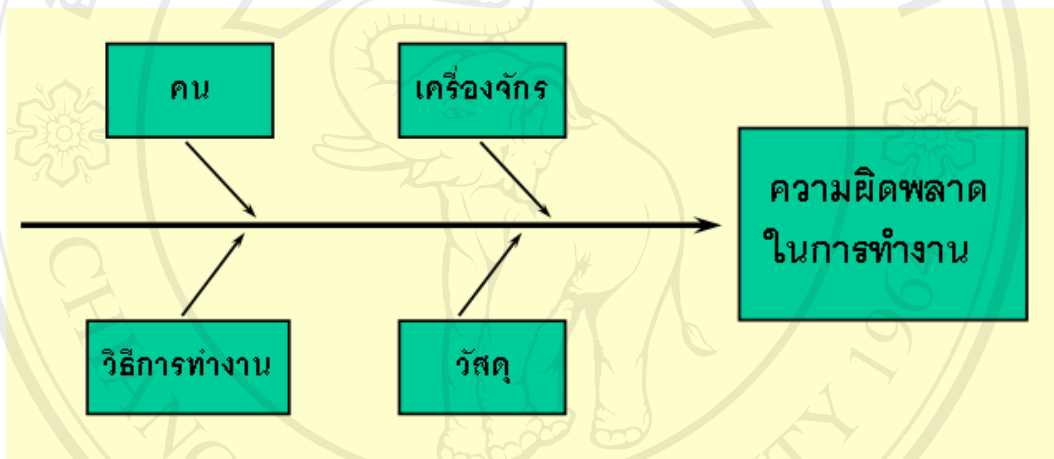
รูป 2.3 รูปแสดงองค์ประกอบแผนภูมิก้างปลา (Fish Bone Diagram)

2.4.1 ขั้นตอนการสร้างแผนภาพสาเหตุและผล

2.4.1.1 ชี้ลักษณะคุณภาพที่เป็นปัญหาออกมาให้ชัดเจน ตัวอย่างเช่น ความผิดพลาดในการทำงาน

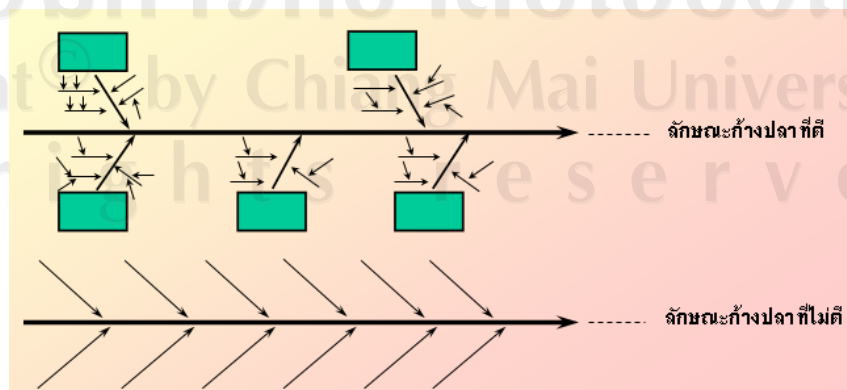
2.4.1.2 ที่ริมขวาสุดของกระดาษเขียนลักษณะคุณภาพลงไปติดกรอบสี่เหลี่ยมแล้วลากเส้นรนาบหน้าจากซ้ายมือมายังกรอบนี้ (เรียกเส้นกระดูกสันหลัง) แล้วเติมเป็นลูกศร

2.4.1.3 แบ่งสาเหตุหรือองค์ประกอบที่สำคัญออกเป็น 4-8 ข้อ จากนั้นลากเส้น “ก้างใหญ่” จากซ้ายมือเอียงเข้าหากระดูกสันหลังแล้วเขียนสาเหตุสำคัญต่างๆ ข้างต้นที่ต้นลูกศรแล้วล้อมกรอบสี่เหลี่ยม

รูป 2.4 รูปแสดงตัวอย่างแผนภูมิ ก้างปลา โดยใช้เทคนิค 4 M

2.4.1.4 พยายามหาสาเหตุที่ส่งผลให้เป็นสาเหตุใหญ่ เขียนเป็นก้างกลาง หาสาเหตุย่อยที่ส่งผลให้เป็นสาเหตุ เขียนเป็นก้างเล็กและในที่สุดหามูลเหตุซึ่งส่งผลให้เกิดสาเหตุย่อยเขียนเป็นก้างย่อยวิธีการดังกล่าวจะช่วยให้มองเห็นวิธีการแก้ไขได้ชัดเจนขึ้น

รูป 2.5 รูปแสดงโครงสร้างแผนภูมิ ก้างปลา (Fish Bone Diagram)

2.4.1.5 สํารวจดูแผนภาพสาเหตุและผลอีกครั้งว่ามีสาเหตุอื่นๆเพิ่มเติมอีกหรือไม่ ถ้ามีให้เขียนเติมลงไป

2.4.1.6 จัดลำดับความสำคัญมากน้อยของสาเหตุสำคัญต่างๆในการกำหนดความสำคัญมากน้อยดังกล่าวอาจใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ถกเถียงร่วมกัน ใช้แผนภูมิพาเรโตกราฟ หรือกระทั่งเปิดอภิปรายทั่วไปเป็นต้น โดยจะใช้ล้อมกรอบหรือเติมวงกลมสีแดงข้างหน้าสาเหตุที่สำคัญมากกว่าเพื่อให้แบ่งแยกชัดเจนขึ้น

2.4.1.7 เติมหัวข้อที่เกี่ยวข้องลงไป

- ชื่อผลิตภัณฑ์
- ขั้นตอนการผลิต
- วัน เดือน ปี ที่เขียน

2.4.2 หลักในการพิจารณา“ต้นเหตุ (Root Cause)”จากผังก้างปลา

1. นำมาแก้ไขแล้ว ปัญหาลดลง หรือหมดไป
2. แก้ไขได้ด้วยกลุ่มเอง
3. ใช้คำถาม“ทำไม“หลายๆครั้ง
4. เป็นปัญหาที่กลุ่มไม่ทราบสาเหตุแท้จริงและวิธีการแก้ไขมาก่อน

2.5 ทฤษฎีคนและเครื่องจักร(Man and Machine)

การทำงานร่วมกันระหว่างคนและเครื่องจักรพบเสมอว่าที่เครื่องจักรทำงานคนคุมเครื่องจะว่างเมื่อหยุดคนจึงทำงานวิธีการทำงานในลักษณะนี้แสดงว่ายังมีประสิทธิภาพต่ำ แผนภูมิการเคลื่อนที่เป็นการ บันทึกกิจกรรมเพื่อปรับปรุงวิธีการทำงานและลดระยะทางการเคลื่อนที่โดยไม่เน้นความสัมพันธ์ของกิจกรรมกับเวลาแต่ต้องการทราบก็ทำได้โดยใช้แผนภูมิกิจกรรม แผนภูมิกิจกรรมสามารถนำมาวิเคราะห์การทำงานร่วมกันระหว่างคนและเครื่องจักรเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานให้สูงขึ้น

2.5.1 แผนภูมิหลายกิจกรรม(Multiple Activity Chart)

แผนภูมิหลายกิจกรรมเป็นแผนภูมิที่ใช้บันทึกการทำงานของสิ่งต่างๆซึ่งสัมพันธ์กันในเชิงเวลาถ้าเป็นคนทำงานสัมพันธ์กับเครื่องจักร เรียกชื่อเฉพาะว่า “แผนภูมิคนและเครื่องจักร” (Man and Machine Chart) แต่ถ้าเป็นคนทำงานสัมพันธ์กับคน โดยไม่มีเครื่องจักรมาเกี่ยวข้องมีชื่อเรียก

เฉพาะว่า“แผนภูมิกุ่มคน” (Gang Process Chart) ซึ่งแผนภูมิทั้งสองนี้มีการเขียนเหมือนกัน แผนภูมินี้มีประโยชน์ต่อเมื่อใช้วิเคราะห์การทำงานที่มีลักษณะการทำงานที่ซ้ำกันๆเมื่อทำงานครบวงจรแล้วจะเริ่มใหม่ลักษณะเดียวกันทุกวงจรการบันทึกจะเป็นการบันทึกการทำงานวงจรเดียว จุดเริ่มต้นของวงจรก็เป็นที่ได้ก็ได้แผนภูมิหลายกิจกรรมนี้ประกอบด้วยแถวขึ้นหลายๆแถวแยกกัน

แผนภูมิกุ่มคน - เครื่องจักร

กรรมวิธีการผลิต.....การ format file.....				แผ่นที่.....1..... จาก.....1.....แผ่น		
ชื่อชิ้นงาน.....format file.....				เครื่องจักร.....computer 2.....		
หมายเลขชิ้นงาน.....disk 15.....				หมายเลขบนเครื่องจักร.....FT : 10.10.70.36.....		
วิธีปัจจุบัน ☒ วิธีปรับปรุง ☐				วันที่บันทึกงาน.....10 / 01 / 01.....		
บันทึกโดย.....ฟาง.....				ปฏิบัติงานโดย.....ปุย.....		
เวลา	man	T	s	Machine	T	s
19.81	ใส่แผ่น+กดstart	2.56		ว่าง	1.84	
	ว่าง	12		format	4.84	
	กด close	24.46		ว่าง	24.46	
	เอาแผ่นออก	2.79		ประมวลผล		
				ว่าง	0.98	
สรุปผล						
		การปฏิบัติงานของคน		การปฏิบัติงานของเครื่องจักร		
	เวลาปฏิบัติงาน	4.22		15.59		
	เวลาว่างงาน	15.59		4.22		
	เวลารอบการปฏิบัติงาน	19.81		19.81		
	%การปฏิบัติงาน	21.00%		79.00%		

รูป 2.6 ตัวอย่างแผนภูมิกุ่มคนและเครื่องจักร

อยู่โดยแต่ละแถวเป็นตัวแทนของสิ่งของต่างๆที่กระทำกิจกรรมนั้น โดยใช้แกนของเวลาร่วมกัน แผนภูมินี้ชี้ให้เห็นว่าการทำงานในวงจรหนึ่งๆนั้นสิ่งต่างๆมีเวลาว่างมากน้อยเพียงใด เมื่อศึกษาแผนภูมินี้แล้ว จัดวิธีการทำงานใหม่ก็จะสามารถลดเวลาว่างของคนและเครื่องจักรลงได้ ทำให้การใช้เวลาของแต่ละวงจรลดลงเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของงาน โดยที่คนงานก็ไม่เหนื่อยจนเกินไป แผนภูมินี้นอกจากจะใช้ศึกษาเพื่อลดเวลาไว้ประสิทธิภาพแล้วยังสามารถนำไปศึกษาการหาจำนวนเครื่องจักรที่เหมาะสมให้คนงานหนึ่งคนคุมได้อีกด้วย เวลาที่บันทึกนี้ใช้หน่วยใดก็ได้ เช่น เป็น ชั่วโมง นาที หรือ วินาที ทั้งนี้เวลาที่บันทึกนี้ต้องมีความแม่นยำพอสมควรเพื่อเมื่อบันทึกแล้วแผนภูมิที่ได้จะตรงความเป็นจริงมากที่สุด

2.5.2 แผนภูมิกิจกรรม(Activity Chart)

แผนภูมิกิจกรรมเป็นแผนภูมิที่เขียนแสดงกระบวนการหรือลำดับการทำงานกับเวลาที่ใช้สำหรับกิจกรรมนั้นๆ แผนภูมิกิจกรรมจะแสดงการทำงานของคนที่กับเวลาหรือการทำงานของเครื่องจักรกับเวลาเท่านั้น

สัญลักษณ์ของแผนภูมิกิจกรรม

การทำงานเป็นเอกเทศ ■ การทำงานร่วมกัน ▨ ว่างงาน □

2.6 การลดส่วนของงานและเวลาไว้ประสิทธิภาพ

2.6.1 การลดส่วนของงานเนื่องด้วยผลิตภัณฑ์

การกำหนดมาตรฐานของผลิตภัณฑ์เป็นการกำจัดชนิดของผลิตภัณฑ์ที่ผลิตทำให้สามารถเพิ่มขนาดการผลิตในแต่ละวัฏจักรของการผลิตให้สูงขึ้นและเลือกใช้กระบวนการผลิตที่ให้อัตราการผลิตที่สูงได้ ถ้าเรากำหนดมาตรฐานของคุณภาพให้สูงเกินความจำเป็นเราก็ต้องใช้เวลาในการผลิตสูงขึ้นผลิตภัณฑ์ต่ำกว่ามาตรฐานที่ถูกคัดออกก็มีจำนวนมากขึ้นด้วยในขณะเดียวกันการลดเลยต่อการกำหนดระดับมาตรฐานของคุณภาพมีผลทำให้การยอมรับซื้อวัสดุคุณภาพต่ำมาใช้งานมีผลทำให้ต้องเสียเวลาทำงานมากขึ้นดังนั้นฝ่ายจัดการต้องมีหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐานของคุณภาพของผลิตภัณฑ์ให้เหมาะสมกับความต้องการของตลาดและความยากง่ายของงานที่ต้องทำ

2.6.2 การลดส่วนของงานเนื่องด้วยขบวนการผลิตหรือวิธีการทำงาน

การวางแผนสำหรับขบวนการผลิตจะสามารถกำหนดการใช้ชนิดของเครื่องจักรเครื่องที่จำเป็นอัตราความเร็วของเครื่องจักรการป้อนเข้าวัสดุและเงื่อนไขต่างๆให้เป็นไปด้วยดีในอุตสาหกรรมเคมีแผนกวิจัยขบวนการผลิตจะช่วยให้อุปกรณ์เครื่องจักรและอุปกรณ์การผลิตมีอายุและ

ประสิทธิภาพสูงขึ้นลดค่าใช้จ่ายการลงทุนได้ ดังนั้นการวางแผนสำหรับขบวนการผลิตและการศึกษาวิธีการทำงานจะช่วยให้เราสามารถเลือกใช้เครื่องมือที่เหมาะสมได้

2.6.3 การลดเวลาใช้ประสิทธิภาพภายใต้การควบคุมของแรงงาน

คนงานที่เป็นผู้กำหนดใช้เวลาทำงานให้เป็นประโยชน์ได้พวกเขาสามารถทำงานได้เร็วหรือช้าลงตามความต้องการในระดับหนึ่งโดยปกติทั่วไปมีระดับความสามารถการทำงานโดยระดับหนึ่งและสามารถทำงานได้ดีที่สุดเป็นอีกระดับหนึ่งคนงานสามารถทำงานได้เร็วขึ้นหรือช้าลงกว่าปกติเพียงแค่วิธีการช่วงสั้นมากจะมีอัตราการทำสิ่งที่ค่อนข้างปกติเพียงแค่วิธีการช่วงสั้นมากจะมีอัตราการทำงานที่ค่อนข้างปกติอยู่ระดับหนึ่งการเร่งให้คนทำงานเร็วขึ้นมีผลเสียเป็นการผิดพลาดของผลงานที่เกิดขึ้นดังนั้นคนงานจะลดเวลางานได้เพียงสภาพต่างๆในแต่ที่ต้องพิจารณาพร้อมทั้งการตื่นตัวการจะช่วยลดความยุ่งยากเกี่ยวกับปฏิริยาของคนลดลงไปได้มากสิ่งที่จะต้องทำอีกประการเพื่อปฏิริยาในเรื่องก็คือทำการฝึกอบรมหรือบรรยายเรื่องหลักเกณฑ์โดยทั่วๆไปและวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิธีการให้แก่เจ้าหน้าที่ของสภาพแรงงาน ตัวแทนของกลุ่มคนงานรวมทั้งกลุ่มที่ทำการศึกษานี้ด้วยกัน

ภายหลังได้ศึกษางานแล้วขั้นตอนต่อไปตามที่ได้กล่าวไว้ในแนวทางการทำงานเบื้องต้นก็คือการบันทึกสิ่งที่เป็นจริงเกิดขึ้นทั้งนี้เพราะสิ่งเหล่านี้จะเป็นฐานของการตรวจตราอย่างละเอียดและการพัฒนาวิธีการที่ปรับปรุงใหม่แล้วหัวใจของวิธีนี้จึงอยู่ที่การจดบันทึกนั้นต้องชัดเจนและรวบรวมเทคนิคการจดบันทึกในสายงานที่นิยมใช้กันอยู่ทั่วไปก็คือ แผนภูมิ ไคอะแกรม แผนภูมิมาตรฐานที่ใช้กันทุกวันนี้มีอยู่ด้วยกันหลายชนิด แต่ละชนิดก็เหมาะสมกับแต่ละงานรายละเอียดเกี่ยวกับแผนภูมิและไคอะแกรม จะได้กล่าวต่อไป แผนภูมิต่างๆ ที่ใช้กันอยู่ทั่วไปแบ่งออกเป็นกลุ่มใหญ่ได้สามกลุ่มคือ แผนภูมิ และไคอะแกรม

2.7 แผนภูมิปฏิบัติการ (Operation Chart)

แผนภูมิปฏิบัติการบางครั้งถูกเรียกว่าแผนภูมิมือซ้ายและขวา (Left and Right and Chart) หรือแผนภูมิสองมือ (Two-handed Process Chart) เป็นแผนภูมิที่เขียนเพื่อแสดงการทำงานของมือซ้ายและมือขวา การทำงานที่เด่นในกระบวนการผลิตมีอยู่ 2 ชนิดคือ การปฏิบัติงานและการตรวจสอบงานและการปฏิบัติและตรวจสอบงานมีลักษณะดังนี้

○ คือ สัญลักษณ์แทนการปฏิบัติงาน สัญลักษณ์นี้บ่งบอกถึงขั้นตอนที่สำคัญในกระบวนการผลิตในวิธีการหรือแนวทางการปฏิบัติงานโดยทั่วไปจะบอกถึงการปรับปรุงแก้ไขหรือการเปลี่ยนแปลงรูปของชิ้นส่วนวัสดุหรือผลิตภัณฑ์ในขณะการปฏิบัติงาน

คือ สัญลักษณ์แทนการตรวจสอบ สัญลักษณ์นี้บ่งบอกถึงการตรวจสอบคุณภาพงานหรือการตรวจสอบปริมาณของงาน โดยทั่วไปแล้วเราจะต้องมองเห็น โครงของการปฏิบัติงานให้ละเอียดชัดเจนกว่าการใช้สัญลักษณ์เพียง 2 อันดังกล่าวมาแล้วที่นี้ ด้วยเหตุนี้จึงต้องใช้สัญลักษณ์เพิ่มเติมอีก 3 ตัวคือ

➔ คือ สัญลักษณ์เคลื่อนย้าย สัญลักษณ์นี้จะบ่งบอกถึงการเคลื่อนไหวกองคนวัสดุหรือ เครื่องจักรจากอีกที่หนึ่ง ไปยังอีกที่หนึ่ง

D คือ สัญลักษณ์แทนที่พักรั่วคราว หรือสัญลักษณ์นี้บ่งบอกถึงการรอคอยที่เกิดขึ้นในลำดับขั้นตอนเหตุการณ์ เช่น งานที่รอคอยอยู่ระหว่างการปฏิบัติงานของหน่วยต่อเนื่องกัน หรือสิ่งต่างๆที่ทิ้งไว้ชั่วคราวโดยไม่การบันทึกจนกว่าต้องการใช้เป็นต้น

▽ คือ สัญลักษณ์แทนที่เก็บพักรั่วคราว สัญลักษณ์นี้บ่งถึงที่เก็บพักรั่วคราวได้ วัสดุจะถูกส่งมาเก็บไว้หรือถูกจ่ายออกไป โดยมีแบบอย่างควบคุมอย่างเป็นทางการหรืออีกนัยหนึ่งก็คือที่เก็บพักรั่วคราวสำหรับเป็นที่อ้างอิงโดยเท่านั้น

คือสัญลักษณ์แทนงานรวมเข้าด้วยกัน สัญลักษณ์นี้จะใช้ต่อเมื่อมีการทำงานต่างๆในเวลาเดียวกัน หรือทำงานโดยคน คนเดียว ณ บนสถานที่แห่งเดียวกันเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงการร่วมงานเข้าด้วยกันระหว่างการปฏิบัติงาน และการตรวจสอบงานเป็นต้น

2.8 ลดเวลาในการตั้งเครื่องจักรใหม่ (Setup Time)

การผลิตเป็นล็อตขนาดเล็กบ่อยๆทำให้จำเป็นต้องมีการเสียเวลาไปกับการตั้งเครื่องจักรใหม่จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลดเวลาในการตั้งเครื่องจักรใหม่ให้น้อยลง โดยในประเทศญี่ปุ่นได้มีการศึกษาค้นคว้าเพื่อที่จะให้มีการเสียเวลาไปกับการตั้งเครื่องจักรใหม่ให้เหลือน้อยที่สุดโดยให้เหลือน้อยกว่า 10 นาทีในแต่ละครั้งซึ่งมีชื่อเรียกกันว่า Single Digit Setup หรือ Single Minute Exchange of Die (SMED)

SMED เป็นคำเรียกย่อของ การปรับเปลี่ยนเครื่องจักรภายใน ในจำนวนนาฬิกาที่เป็นเลขหลักเดียววิธีของ SMED นี้ เรียบง่ายและสามารถใช้ได้กับทุกประเภทเครื่องจักรและอุตสาหกรรม แม้กระทั่งในอุตสาหกรรมบริการ

2.8.1 การปรับเปลี่ยนเครื่องจักรกับการเพิ่มผลผลิต

ทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนประเภทผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจะต้องมีการปรับเปลี่ยนเครื่องจักรเกิดขึ้น และทุกครั้งที่มีการปรับเปลี่ยนเครื่องจักรต้องหยุดทำงาน ซึ่งหลายโรงงานไม่เห็นความสำคัญของเวลาที่ใช้ในการปรับเปลี่ยนเครื่องจักร ทำให้ต้องใช้ระยะเวลาที่ยาวนาน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ

เครื่องจักรต้องหยุดทำงานเป็นเวลานาน โดยไม่ทำให้เกิดผลผลิตเป็นผลทำให้ประสิทธิภาพการทำงาน
ทำงานของเครื่องจักรต่ำลง นอกจากนั้นยังเกิดปัญหาอื่นๆตามมามาก ซึ่งได้แก่

1. ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น
2. ไม่สามารถผลิตสินค้าและบริการ ได้มากชนิดทำให้ลูกค้ามีจำนวนจำกัด
3. ไม่สามารถจัดส่งสินค้าให้แก่ลูกค้าได้ทันเวลาทำให้ลูกค้าไม่พึงพอใจต่อการ
ให้บริการและสูญเสียโอกาสทางการแข่งขัน
4. มีการเปลี่ยนขนาดรุ่นสินค้าที่ผลิตให้ใหญ่ขึ้น (Big Lot Size) เพื่อหลีกเลี่ยงการ
ปรับเปลี่ยนเครื่องจักรทำให้สินค้าเหลือและถูกจัดเก็บในสต็อกเป็นผลให้สินค้า
เสื่อมคุณภาพ
5. ประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานลดลงเนื่องจากการใช้เวลาในการปรับเปลี่ยน
เครื่องจักรนาน

เนื่องจากการปรับเปลี่ยนเครื่องจักรเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการเพิ่มผลผลิตของโรงงาน
ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้เวลาในการปรับเปลี่ยนเครื่องจักรที่ยาวนานเป็นปัญหาใหญ่ที่ส่งผล
กระทบต่อการเพิ่มผลผลิตโดยรวมของโรงงานให้ต่ำลง ได้แก่ ต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น คุณภาพของ
สินค้าที่ต่ำลง การจัดส่งที่ล่าช้า ขวัญและกำลังใจของพนักงานลดลง ฯลฯ ซึ่งหากบริษัทต่างๆยัง
ละเลยไม่เห็นความสำคัญของการปรับเปลี่ยนเครื่องจักรจะทำให้การใช้ประโยชน์จากทรัพยากร
ต่างๆ เช่น คน วัสดุ เครื่องจักร ฯลฯ ไม่คุ้มค่ามีการสูญเสียเกิดขึ้นจำนวนมากบริษัทต้องสูญเสีย
ความสามารถในการแข่งขันกับคู่แข่งอื่นๆสูญเสียลูกค้าที่มีอยู่และในที่สุดอาจทำให้ไม่สามารถ
อยู่รอดได้ดังที่ได้กล่าวแล้วว่าบริษัทที่สามารถอยู่รอดและแข่งขันกับตลาดได้จะต้องผลิตสินค้าและ
บริการให้ได้คุณภาพที่ดีกว่าราคาที่ถูกลงกว่าและผลิตได้รวดเร็วกว่า

2.8.2 ขั้นตอนพื้นฐานการปรับเปลี่ยนเครื่องจักร

2.8.2.1 เวลาปรับเปลี่ยนเครื่องจักร (Machine Setup Time)

เวลาปรับเปลี่ยนเครื่องจักร หมายถึง เวลาทั้งหมดที่ใช้ตั้งแต่เครื่องจักรหยุดทำงาน เพื่อทำ
การถอดเปลี่ยนติดตั้งอุปกรณ์แม่พิมพ์และเครื่องมือต่างๆ รวมถึงการปรับค่าต่างๆให้ถูกต้องจน
เครื่องจักรสามารถทำงานได้อย่างปกติ

2.8.2.2 งานพื้นฐานการปรับเปลี่ยนเครื่องจักร

ขั้นตอนการปฏิบัติงานในการปรับเปลี่ยนเครื่องจักรทุกประเภทจะประกอบด้วยพื้นฐาน
หลัก 3 งาน ได้แก่

1. งานจัดเตรียมความพร้อม (Preparation) คืองานต่างๆที่ต้องทำทั้งก่อนและหลังการปรับเปลี่ยนเครื่องจักร เช่น การจัดเตรียมความพร้อมของชิ้นส่วนแม่พิมพ์ เครื่องมือ อุปกรณ์
2. งานถอดเปลี่ยน/ติดตั้งอุปกรณ์แม่พิมพ์ต่างๆ (Mold Exchange) เช่นการถอดแม่พิมพ์เก่าออก การเคลื่อนย้ายแม่พิมพ์
3. งานปรับค่าความถูกต้องของอุปกรณ์แม่พิมพ์ต่างๆ (Trial Runs and Adjustment) เช่นการปรับตำแหน่งงานแม่พิมพ์ ตำแหน่งของตัวจับชิ้นงาน การปรับค่าต่างๆขณะทดลอง

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.9.1 การลดความสูญเสียเปล่าในกระบวนการผลิตแทนเครื่อง EDM

(เจริญ สุนทรวานิชย์/วุฒิพงษ์ เรืองแก้ว/อนันทวิทย์ ตู้อินดา)

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเพื่อลดความสูญเสียเปล่าในกระบวนการผลิตแทนเครื่อง EDM โดยอาศัยเครื่องมือที่เรียกว่า SMED (Single Minute Exchange of Die) เข้ามาใช้ในการปรับปรุงกระบวนการ โดยก่อนปรับปรุง ได้พิจารณาขั้นตอนการปรับตั้งชิ้นงานและพบว่าขั้นตอนการปรับตั้งชิ้นงานในตำแหน่งด้านล่างของแทนเครื่องจะต้องมีการหยุดเครื่องจักรเป็นเวลา 65.34 นาที ซึ่งกิจกรรมในการปรับตั้งชิ้นงานด้านล่างนี้ ส่วนใหญ่ใช้เวลาไปกับการวัดระยะและขัน Screw ปรับตั้งระยะซ้าย-ขวา เพื่อเซตศูนย์กลางชิ้นงาน และการปรับตั้งในตำแหน่งด้านบนของแทนเครื่อง ทำให้จะต้องหยุดเครื่องจักรเป็นเวลา 67.25 นาที ซึ่งกิจกรรมในการปรับตั้งชิ้นงานด้านบนนี้ ส่วนใหญ่ใช้เวลาไปกับการนำแท่งยกชิ้นงานและสลิงออกจากนั้นได้ประยุกต์ใช้หลักการ SMED เพื่อปรับปรุงกระบวนการปรับตั้งคือมีการแยกงานปรับตั้งภายในและงานปรับตั้งภายนอกออกจากกันมีการปรับเปลี่ยนงานปรับตั้งภายในให้เป็นงานปรับตั้งภายนอกมีการตรวจสอบและปรับปรุงกระบวนการทำงานในทุกๆด้าน ทำให้ลดเวลาหยุดเครื่องเพื่อการปรับตั้งด้านล่างลงเหลือ 32.1 นาที (ลดลง 50.87%) และลดเวลาของการหยุดเครื่องเพื่อการปรับตั้งด้านบนลงเหลือ 24.09 นาที (ลดลง 64.18%) ทำให้ผลิตภาพการผลิตในพื้นที่การปรับปรุงเพิ่มขึ้น 11.69%

2.9.2 เพิ่มผลิตภาพในกระบวนการผลิตน้ำยางข้น

(สงวน ตั้งโพธิธรรม/เจริญ เจตวิจิตร/มานะ เพชรประสิทธิ์/สินสมุทร กาญจโนภาศ)

โรงงานผลิตน้ำยางข้นได้ประสบปัญหาความเมื่อยล้าของคนงาน การจัดกำลังคนและการสูญเสียเนื้อยางในงานวิจัยนี้ได้ทดลอง 1.)วางตำแหน่งเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการล้าง

เครื่องปั้นน้ำยางชั้นใหม่ สามารถลดระยะเวลาการเคลื่อนที่ของคองงานล้างเครื่องปั้นน้ำยางชั้นได้ 19 เมตรต่อการล้างเครื่องปั้นน้ำยางชั้นหนึ่งเครื่องจึงช่วยลดความเมื่อยล้าของคองงานได้ 2) ปัจจุบันฝ่ายผลิตจัดให้คองงาน 5 คนช่วยกันล้างเครื่องปั้นน้ำยางชั้น 10 เครื่อง จากการทดลองใช้ 3 คนต่อ 10 เครื่องพบว่าสามารถทำงานได้ จึงช่วยแก้ปัญหากำลังคนและสามารถลดค่าจ้างคองงานได้ประมาณ 400,000 บาทต่อปี 3) วิธีล้างเครื่องปั้นน้ำยางชั้นมีส่วนทำให้น้ำอย่างสูญเสียนไป จึงแนะนำให้ฝ่ายบริหารนำเครื่องมือช่วยในการแก้ปัญหาเช่น กิจกรรมกลุ่มคุณภาพมาทดลองใช้เพื่อปรับปรุงวิธีทำงานให้ดีขึ้น

2.9.3 การปรับปรุงประสิทธิภาพในการเปลี่ยนแผ่นกรองในกระบวนการผลิตแผ่นฟิล์มโพลีเอสเตอร์จันท์ทา (นาควจิตรตระกูล1 ประภาส ศุภศิริสัตยากุล ศศิธร กะการดี กิตติมา สุขสว่าง พรพรรณ สุทธิธวีล)

ในกระบวนการหลอมเหลวโพลีเมอร์ที่ใช้ในการผลิตแผ่นฟิล์มโพลีเอสเตอร์ จะต้องมีการดำเนินการในการกรองวัสดุปนเปื้อนออกด้วยแผ่นกรอง ซึ่งมีอายุการใช้งานในโรงงานตัวอย่างประมาณ 1-2 เดือน โดยขึ้นกับสภาพความบริสุทธิ์ของโพลีเมอร์เหลว เมื่อประสิทธิภาพการกรองลดลงก็จะต้องทำการเปลี่ยนออกเพื่อนำไปทำความสะอาดและใส่แผ่นกรองใหม่เข้าไปแล้วจึงดำเนินการผลิตต่อไป ในขั้นตอนการเปลี่ยนแผ่นกรองนี้ต้องใช้เวลารั้ง 195 นาทีต่อครั้ง และอาจสูงมากกว่า 240 นาทีในบางครั้ง ทำให้เสียเวลาในการผลิตแผ่นฟิล์มส่งผลให้ผลิตแผ่นฟิล์มได้น้อยลงจากการศึกษาวิธีการทำงานพบว่าสาเหตุที่ทำให้เกิดเวลาสูญเปล่าโดยรวมจะเกิดจากขั้นตอนการปฏิบัติงานและทักษะของพนักงานในการเปลี่ยนแผ่นกรอง รวมถึงไม่มีการจัดเตรียมงานก่อนการปฏิบัติงาน กรณีศึกษานี้ได้กำหนดวิธีการแก้ปัญหาเวลาสูญเปล่าที่เกิดขึ้นด้วยเทคนิคSMED (Single Minute Exchange of Die) จากระยะเวลาที่ใช้ในการเปลี่ยนแผ่นกรองนั้นได้แบ่งเป็น 2 ขั้นตอนหลักๆจากขั้นตอนทั้งหมด 4 ขั้นตอน คือ การปรับปรุงครั้งที่ 1 จะปรับปรุงขั้นตอนการทำงานแบบต่อเนื่องให้เป็นแบบขนานรวมทั้งมีการเพิ่มคนและเครื่องมือช่วย ซึ่งสามารถลดเวลาในการเปลี่ยนแผ่นกรองจาก 195 นาที ลงเหลือ 143.5 นาทีในการปรับปรุงครั้งที่ 2 นำเทคนิคการวิเคราะห์งานโดยจัดทำแผนภูมิการไหลของกระบวนการเปลี่ยนแผ่นกรองและการจัดทำแผนภูมิลายกิจกรรมประเภทกลุ่มคน (M-M Chart) มาช่วยในการวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงขั้นตอนการทำงานอย่างละเอียดในการปรับเปลี่ยนการเตรียมงานในให้เป็นการเตรียมงานนอกและการปรับปรุงอื่นๆ ทำให้สามารถลดเวลาในการเปลี่ยนแผ่นกรองลงเหลือ 104 นาทีและมีแนวโน้มที่จะสามารถลดเวลาลงไปได้อีกมากกว่า50% ในกรณีทำการปรับปรุงครบทั้ง 4 ขั้นตอนดังกล่าวข้างต้น

2.9.4 การปรับปรุงกระบวนการเพื่อเพิ่มผลผลิต: กรณีศึกษา การผลิตชิ้นส่วนยานยนต์

(วิลาสินี เลี้ยววาริณ อภิรัตน์ สกุลไทย สโรจน์ เขียวสอนทอง)

งานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาระบวนการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์บริเวณแผงหน้าปัดรถยนต์ ส่วนบนชื่อ EXTN COMPDA/BD UP (Extension Compound Dashboard Upper) ของบริษัทผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ชั้นนำแห่งหนึ่ง ชิ้นส่วนดังกล่าวประกอบด้วย ชิ้นเหล็ก 1 ชิ้น และชิ้นส่วนย่อยอีก 2 ชิ้น ประกอบกันด้วยการเชื่อมจุด (spot welding) ติดกันทั้งหมด 39 จุด โดยภายในรถยนต์หนึ่งคัน จะต้องใช้ชิ้นส่วนดังกล่าว 1 ชิ้น อัตราการผลิตเฉลี่ยเดิมคือ 2,979 ชิ้น/เดือน ต่อมาขอคำสั่งซื้อได้เพิ่มขึ้นเป็น 3,200 ชิ้น/เดือน (เพิ่มขึ้น 7.42%) ทำให้ต้องปรับปรุงกระบวนการผลิตเดิมให้รวดเร็วขึ้น โดยเพิ่มสถานีการเชื่อมจากเดิมที่มี 1 สถานีเป็น 2 สถานี เพื่อให้สามารถใส่ชิ้นงานและนำชิ้นงานออกจากสายงานประกอบได้ในขณะที่เครื่องจักรกำลังเชื่อมชิ้นงานอยู่ เพื่อลดเวลาในการผลิตลง ขณะเดียวกันได้กระจายจำนวนจุดเชื่อมของแต่ละสถานีให้ใกล้เคียงกันมากที่สุด เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาการรอคอยงานของเครื่องจักรหรือปัญหาคอขวด รวมถึงออกแบบให้การเชื่อมจุดในสถานีแรกนั้น ให้ยึดชิ้นส่วนทุกชิ้นติดกันก่อน แล้วจึงทำการเชื่อมจุดซ้ำให้ครบตามแบบที่กำหนดในสถานีที่ 2 นอกจากนี้ ยังได้ออกแบบและจัดสร้างอุปกรณ์จับยึดชิ้นงานในการเชื่อมจุดของสถานีที่ 2 สำหรับจับยึดชิ้นงานในการเชื่อม จากการปรับปรุงกระบวนการผลิตดังกล่าว สามารถผลิตชิ้นงานได้ 3,475 ชิ้น/เดือน (เพิ่มขึ้น 16.65%)